

activism מעורבות

"אני מודה לאלוהים שהכרתי אותך"

שלחו להדפסה

לילה כיום יאיר

מהרגע בו ענת גינדי החלה להתנדב בניידות הלילה בחולון של עמותת עלם לנוער בסיכון, היא התמכרה - לעבודה עם הילדים, לשיחות איתם, לסיפורים המיוחדים של כל אחד ואחת. לקראת מרוץ עלם חולון שיתקיים ב-21.11, מספרת גינדי על תעצומות הנפש שצריך כדי להתמודד עם סיפורי הרחוב, ועל הכוחות והסיפוק הרב שהרחוב מעניק לה בחזרה ענת גינדי

לחצו כאן
להגדיל הטקסט

לפעמים החיים מובלים אותך למקומות שלא חשבת שתגיע אליהם. בעברי מעולם לא התנדבתי בשום עמותה. אמנם נודבתי על ידי ילדי להיות הורה מלווה שלהם בטיולי בית הספר, אך גם זה אף פעם לא היה ביוזמתי. לפני כ-3 שנים הגיע חבר למקום עבודתי וביקש ממני שאקנה דיגלון ליום העצמאות בעשרה שקלים. ההכנסות מהדגלונים הועברו לעמותת עלם לנוער בסיכון.

הוא סיפר לי קצת על עלם ואמר שלדעתו מתאים לי להתנדב שם. בהתחלה מעט התלבטתי. הרעיון קסם לי אך חששתי כיצד אשלב בין העבודה, למשפחה ולהתנדבות. באותו יום החבר כבר העביר את הפרטים שלי וכעבור ימים אחדים יצר איתי קשר וזימננו אותי לפגישה. משם העניינים התגלגלו די מהר.

במסגרת ההתנדבות, באחד הערבים הראשונים, ביקשו ממני להצטרף לפרויקט 'ניידות הלילה', ניידות רחוב שמפעילה העמותה, ששעות ההתנדבות הן בלילה. ידעתי מעט על הפרויקט מקריאה באינטרנט ומשיחות עם עובדי העמותה, אך אני מודה שלא ידעתי לאן אני הולכת ומה קורה במסגרת הערבים האלו.

מהרגע הראשון התאהבתי ברחוב ובעוצמה שלו

הפעם הראשונה לא הייתה קלה, אך מהרגע הראשון התאהבתי ברחוב ובעוצמה שלו. ההבנה שהצעירים הללו רק צמאים למישהו שישאל, יתעניין ולפעמים גם ישתוק. הם רק רוצים שמישהו יהיה שם ביחד איתם, כדי שלא ירגישו לבד.

"הם רק רוצים שמישהו יהיה שם ביחד איתם, כדי שלא ירגישו לבד".

כך מצאתי את עצמי מגיעה ב-3 שנים האחרונות, מדי יום חמישי, באותה השעה, לאותו איזור מפגש בחולון. בין אם מדובר ביום חג או חול, יום חורף או קיץ, אני מגיעה ופוגשת שם צעירים ותיקים, לצד חדשים שעדיין חוששים, ומתחילה לשוחח איתם, לשתות איתם תה ופשוט להיות שם בשבילם.

במהלך התנדבותי נתקלתי באינספור סיפורים לא קלים, בין אם מדובר בצעירים וצעירות שברחו מהבית ואין להם היכן להעביר את הלילה, נערות שעוסקות בזנות כדי לכלכל את עצמן ואת משפחתן, בני נוער שנשרו ממסגרות, אחרים שאין להם אוכל בבית, צעירים שעמדו לפני התאבדות, נערות שנכנסו להריון ואין להן למי לפנות.

במקרים האלו עמותת עלם נכנסת לתמונה ומסייעת לאותו נוער במצוקה. אנחנו מסדרים מקום לינה לאלו שאין להם איפה להעביר את הלילה, מספקים להם כלי רחצה ואוכל. לאלו שאין אוכל בבית אנו דואגים דרך עמותות שונות להעביר פעם בשבוע חבילה עם מצרכים, אנו מגיעים אליהם הביתה ופיזית מעבירים להם את המצרכים.

מציעים סיוע נפשי, פיזי ובריאותי

נערות שנכנסו להריון ואין להן לאן לפנות אנו מלווים אותן (כמובן בשיתוף עם עובדת הרוחה מטעם העירייה) את כל התהליך. לצעירות שעוסקות בזנות אנו ניגשים ומשוחחים איתן, מציעים סיוע נפשי, פיזי ובריאותי. אלו כמובן מקרים קשים שמצרכים מאיתנו תקופת חיזור ארוכה אחריהן, לפעמים גם חצי שנה.

כאמא לארבעה בנים, ההתנדבות ברחוב מספקת לך ראייה שונה על המציאות. היא מלמדת אותך לדעת איך לגשת וכיצד להגיב לסיטואציות שונות. אחד המקרים שהשפיעו עלי ביותר הוא א' - נער אותו אני מלווה מאז התחלתי להתנדב בעלם.

א' הגיע לרחוב לאחר שרבו עם ההורים וברחו מהבית. הייתי שם כשחשש שהכניס נערה להריון, ליוויתי אותו כשנשר מבית בספר ועזרתי לו להכנס למסגרת חלופית. תחילה הוא פחד להיפתח ולהיחשף, אך ברגע שפרצנו את הסדק הראשוני, גילינו שמתחת למעטה הקשיחות מסתתר ילד שפשוט כמה לאהבה.

כיום אני יכולה להגיד שאני מכורה. אני מכורה לרחוב ולעבודה עם הילדים, לשיחות ולסיפורים של בני הנוער. בניידות הלילה אנו עובדים עם בני נוער שמסתובבים ברחובות ומסיימים את המשמרות בשעות הקטנות של הלילה. פעמים רבות אחרי משמרת אני מתקשה להירדם וחושבת על כל הדברים שקרו באותו ערב. לפעמים אני תוהה אם פעלתי נכון, אם אמרתי את המילה הנכונה, אם אותו חיבוק היה במקום.

"הכי כיף כשבסיום אנו מקבלים חיבוק ענקי ומילת תודה". צילומים: סתיו גטניו

ברגע שמתחילים קשה להפסיק, כשמגיעים לקבוצת נערים אנו מציגים את עצמנו, בתחילה ישנן המון חששות אך אחרי שיחה אותם נערים מבינים שאנו כאן בשבילם והכי כיף כשבסיום אנו מקבלים חיבוק ענקי ומילת תודה.

ישנו משפט שאחד הנערים אמר לי ולעולם לא אשכח "אני מודה לאלוהים על דבר אחד, על שהכרתי אותך". כל פעם שאני רק חושבת על המשפט הזה גופי מתמלא צמרמורת והתרגשות. רק במקרים כאלו אתה מבין עד כמה חיונית ומשמעותית עבודת ההתנדבות עם בני נוער. אין תחושה מספקת יותר מלראות שמילה אחת או פשוט העובדה שאני שם, הופכת עולמות לאותם נערים או נערות.

- **הכותבת גינדי ענת היא בת 41, נשואה + ארבעה ילדים בגילאים 22,18,17,6, עובדת כמזכירה בדיוור מוגן ומתנדבת בפרויקט 'ניידות הרחוב' של עמותת עלם, בכל יום חמישי, בניידת חולון.**
- **מרוץ עלם חולון יתקיים ביום שישי ה-21.11.14, בעיר הילדים והנוער חולון, ויכלול שלושה מקצים: 10 ק"מ תחרותי, 5 ק"מ תחרותי ו-3 ק"מ- מקצה עממי. לפרטים והרשמה היכנסו [לאתר המירוץ](#).**

תגיות: מירוץ
חזרה